

ELEMENT ZEMLJE

Vodi: Lana Prancer z Gosposdi, Brežice, 23. februarja 2019

Takole. Tudi v Našem svetu se končno lahko povežemo tudi v svet Zemlje, življenja ali preprosto vstajenja.

Lepo in toplo, srčno pozdravljeni iz vse Naše veličine, Naše smeri, Našega popotovanja za vas, za vse tiste, kateri so že pred vami odšli, za vse tiste, ki ste že prešli v Ozvezdni čas. V vsej svoji veličini prihajate tudi v višjo veličino. In tudi mnogim tistim zemeljskim, življenjskim, živečim, ki so v temu popotovanju tik pred svetlobnim vstajenjem, da se zmorejo dokončno posloviti iz zemeljskega časa.

Danes je Meni pravzaprav pripadala ta čast.

Jahvet Jahvarjunki Visočanski Mi pravijo, bolj na vaši strani, po vaši strukturi življenja ali popotovanja. Po drugi strani našega Ozvezdnega časa bi Mi lahko dejali Vladar življenja. Zopet, v različnem Ozvezdnemu kraljestvu bi Me drugače imenovali ali poimenovali.

Vendar, danes bi srčno pozdravil predvsem vse tiste Svetlobne energije, ki so, ste in ki ste še v bodočnosti pripravljeni sodelovati z materijami, ki so globoko pod vami.

ZEMLJA JE ŽIVLJENJE IN POPOTOVANJE

Življenje, beseda, Zemlja. Kako zelo skrivnostna si!

Ko uporabimo besedo »Zemlja«, vas srh spreleti. Ko izbiramo besedo naslova, vas obliva kurja polt. Le kaj bo sedaj opevano na strani Zemlje? Zemlja, ki je tako zlagana. Zemlja, ki je tako grešna. Boga Zemlja, ki si, ki je, kar ste.

Zakaj vas ob besedi zemeljska energija tako zelo preplavi strah? Dragi moji, čemú? Čemú vas trese, da vas znoj oblije? Čemú vas srh oblije? Kaj imate slabo vest? Imate slabe namere? Ste slabi? Ste zlagani?

Verujemo, da nič od tegá niste, zato vam ni potrebno biti slabo ob besedi Zemlja.

Zemlja je življenje, dragi moji. Zemlja je življenje in popotovanje. Brez Zemlje vi ne bi bili tukaj, kjer ste. To je tisto nekaj, česar se morate zavedati.

Življenje pa dajejo tisti, ki so zašli, ki so obstali, ki so v zemeljskem etru morda obmirovali.

Kaj se bojite njih ali se bojite sebe? Koga se pravzaprav bojite? Čemú?

Odgovornosti, da boste stali za dejanji, za vsako besedo, za vsako mislijo, ki izleti iz vas?!

To so mogočne besede, predno se spuščate v eter življenja in popotovanja.

In danes, ko ste, kjer ste, bi vas povprašal: »Kaj čutite enako? Ali mislite enako?«

Zagotovo ne, ker ste modrejši, ker ste pametnejši, ker ste čistejši. Vsaj temu naj bi bilo tako! Kajti, če temu ni tako, potem se združujete z nečem, kar je prašina.

Čista energija, ki potuje skozi čase in prostore, se spušča v globino in zapušča Nebo Nebá tujega vsegá, lastnega stvarstva ali vmesnega popotovanja. Pride do pretoka ovoja zemeljskega neba in se skozi zemeljsko nebo spušča v globino, v nižino, vse do trenutka, da pride v plitvino. Pride do matere in se ozavešči, katera bode njemu mati. Ampak le tukaj, na Zemlji in na življenju.

Koliko izmed vas ste se v življenju vprašali, ali sem si res izbral te starše? Ali je res mogoče, da sem počaščen, da imam to, kar imam? Vsi! Morda ste le pozabili. Vendar, prav tukaj se zemeljska popotnica pravzaprav konča.

ELEMENT ZEMLJA JE ENERGIJA ZEMLJE, JE PRAŠINA, STRUKTURA PEPELA

Element Zemlja je energija Zemlje. Je prašina. Je struktura pepela. Je preplavljena energija, od katere pobegnete vsi.

Komu čast in slava, ko pa zapustite prvi telo, da ne bi šli skozi razkroj? Komu čast in slava, ko iz vrha gledate na ubogo telo, v katerem ste spustili in zapustili vse, kar je delalo telo? Komu mar za telo, ko trohni, ko morda plamti, ko morda po strugi vodovja se poslavljate z njim?

NASTANEK NAŠE MATERIJE

Premalo se zavedate, da je telo nekaj, kar rabite. Zato naj vas ne stisne beseda Zemlja. Brez nje ne bi bilo življenja. Brez nje ne bi bilo trpljenja. Predvsem pa preizkušanj, ki vam jih daje Zemlja, življenje in pepel. Ampak ne tujega, ampak vašega!

Ko si izberete in se spoznate z materjo, s fizično strukturo matere, preidete v povezovanje z njo samo. Takrat pride do iskre izoblikovanja, ko v strukturo ene kapljevine se poveže energija trohice, svetlikajoče se iskre življenja, da zasukne energijo, ki v to sukajočo se energijo prve strukture prvega utripa poveže Zemljo, poveže trohico, energijo pepela, tistega rudninskega dela, v kar se kasneje nekdo tudi polovi.

Ko se te strukture pričnejo prepletati, prične nastajati materija.

In zakaj potem ob besedi Zemlja vam prinese strah v »kosti«? Čemú, če pa ste tako sveti, tako čisti, tako brezmadežni, da niti tega ne opazite, da se v vas bolečina, jeza in upor rodi iz pepela, ki ga prenašate vsi.

Zakaj se bojite Zemlje?

Zato, ker se bojite trpljenja! Trpljenje ni življenje, ni nesmrtnost. Čemu?

Hm, mnogo se morate še naučiti!

Prvo in zlato pravilo je, da se zavedate, da prah in prašina, ki daje prvo iskro utripa, da se energija prične gostljati vesti, da nastane materija, da raste in se gosti struktura telesa, česar koli, prenaša k vam le tisto, od česar ste predhodno morda celo odšli.

PEPEL JE SPOMIN VSEGÁ, KAR SMO FIZIČNO POVZROČILI

Ste tudi takšni, ki morda svojega lastnega pepela ne prenašate več.

Kaj pa je pepel?

Spomin, dragi moji, vsegá, kar ste fizično povzročili.

Kaj pa človek povzroči fizično?

Vsegá, česar se dotakne, vsegá, čemur se nameni, kar izusti, kar pocrklja, kar naredi, kar postori. Zato se ob besedi Zemlja stresete skoraj vsi! Jaz se ne bi, če vsakdo ve, da za svojimi besedami in dejanji bo moral stati.

Si predstavljate ali pa spominjate, kaj je najtežje?

Ko pogledate lasten spomin, ko že mislite, da ste v svetlobi sijaja, da boste lahko prešli in da se vam odpre prehod Onostranstva in da lahko odidete od tod, pa pride tisto bitje, v kateremu ste pustili bolečino, jezo, bes, nezadovoljstvo, morda zlobo, morda hudobo.

In to bitje je navidezno podobno vam. Bolj počasno je. Nekako kompaktno je. In pride do vašega nivoja. Pride do trenutka ali prostora, kjer ste vi iz Neba Nebá gledali v nebo zemeljskega stvarstva in upali, da s spojenjem, spajanjem, vezenjem, gnetenjem, prijateljstvom, sodelovanjem prav z bitjem, ki ga čakate kot odpustnico, poleg, seveda, živalskih, da pridete v točko, v kateri vam pokažejo, kaj ste storili in česa niste postorili.

Zato sami pred seboj ne morete pobegniti, ker lastna dejanja so energija, ki vam lahko daje odskok.

Zakaj odskok?

Ker prav to bitje, manj kot ima usedlin grenkobe, prej mu boste dali svobodo in izstrelitev iz zemeljskega stvarstva.

Uboga Zemlja! Ko bi vi vedeli, kaj vse zapuščate in v kaj se znova spuščate in zakaj strah, je to le dejanje, ki ga ustvarjate. Zato ne težite k Nebu. Ne kažite s prstom, kdo je kriv za vašo bolečino! Ker osnova, ki jo prenesete, kaj boste na bazi materije delali, izoblikovali, popravljali, vam prinaša usedlina zemeljskega pepela – rudnina. Kakorkoli jo opevate, je to nekaj lepega.

ŠELE KO SE ZEMELJSKO BITJE SPOJI Z NAMI, SMO PRIPRAVLJENI NA PROCES PREOBLIKOVANJA IN OSVOBAJANJA

Torej, dragi moji, ko se spoji to zemeljsko bitje z vami, ste vi šele pripravljeni na proces preoblikovanja in osvobajanja.

Kaj večina od vas postori?

Zelo hladno gledate na sebe.

Ko pride soočenje in vpogled, kaj da in kaj ne, na kaj ste ponosni, na kaj niste ponosni, pridete v točko, ko pravite: »Tega ne rabim! Ne rabim popotnico prašine!«

Večina! A samo tisti, ki se upajo združiti s prašino, postanejo enostno ena celovitost, kar pomeni, tako kot Zgoraj, ko se združi Svetloba in prašina, ko skupaj ustvarita energijo, s katero se spustita v zemeljski eter, s katero se pričneta zlivati in pobirati, nabirati drobce, deleže izgubljene lastne energije.

Mnogokrat marsikdo kriči: »Le kdo rabi to usedlino? Ne rabim jo!«

Verjemite, da jo rabite! Če ne vi, pa telo. Ker ste jo izgubili ali ustvarili v času, ko ste imeli telo.

Vendar, vse nekako še potuje. **Vse dobro teče do trenutka, dokler ne pridete do svojih najbližjih. Ko pobirate iz tujcev, iz znancev, ko se energija zlije skozi in poberete sami sebe ali njega iz vsega, vam je še dobro. Ko pa pridete pred obličje svojega mesa, pa se ustavite.**

Čemu? Česa se bojite? Da boste izgubili stik z življenjem? Vidite, to je najtežje! Ali vas bodo domači pozabili? Hm, mnogi vas! Vendar, če ste dobri, vas nikoli ne pozabijo. Morda, če ste slabi, vas večkrat obirajo. Vendar, tudi to – **še nekako osemindvajset procentov izmed vseh duš zmore narediti, da se sooči in pretoči in pobere iz svoje krvi sam sebe.**

A to še ni vse!

Ko pride nižinska točka, ko je potrebno iti v razkroj, ko je potrebno iti v najnižjo plast rudnine Zemlje ali tam, kjer je podzemlje, tam, kjer je truplo zakopano, kjer je pepel posejano, kjer je tisto nekaj, kar ste nekoč lepega navidezno bili, tam se ustavite vsi.

Vidite, tako se pobira delček po delček, ampak ne zato, da bi vam razkroj povzročal težave. Ali veste kaj vam povzroča težave? Spomin!

Ker, ko greste v najnižjo točko, kjer ste še bili, dobite spomin vsega, kar ste fizično ustvarili.

Hvaljena bodi Gospoda Vseh Gospod, ki je v življenju delala lepo, vse lepo. Hvaljeni in zahvaljeni vsi tisti, ki so zmogli biti skromni, znotraj v srčni energiji, da niso ustvarili težine. Vendar, žalostno, kako malo jih je!

In potem se obremenjujete s karmo. Pregledujete karmične cikle. Hrepenite za tem, kdaj boste izstopili iz karme. A nihče se ne vpraša, koliko prašine in bolečine ali zmote si je morda prizadejal preko telesa, preko telesnega dela morda sebi, morda drugemu, morda bližnjemu?

Vsi veste, da se energija vrača k Luči. Ampak Luč, Svetloba, Ljubezen sprejema samo enako.

Torej, nismo Mi dolžni živeti za vas! Niso vaši vodniki in vrhovi dolžni živeti za vas! Nihče izmed zvodnikov ni dolžen živeti za vas!

Vi ste si izbrali telesno strukturo. Torej, vi sami ste si izbrali, skozi kateri zapis karme telesa se boste podali. Zato ne godrnjajte, ampak se ozavestite. Če se ne ozavestite, ne razumete.

Če ne razumete, ne doumete. Ne boste nikoli napredovali, dokler ne pridete v točko, ko zmorete biti boljši od tistega, kar ste bili.

Vi ne spreminjate kot svetloba samo tisto, kar je po vodovju, vi ne spreminjate tistega vsega, kar je v okostju, vi ne spreminjate vsega, kar so vam naložili v ovojih, vi ne spreminjate vsega, kar so vam po čakrah naložili in bitja skozi to pridobili.

Največja teža in največja veličina se skriva v prašini zemeljskega etra, pepela, tudi razkroja.

KOT ZASNOVNIK ODGOVARJAMO ZA VSAKO SVOJE LASTNO DEJANJE

Kako daleč je človek zmožen sprejeti in videti dobro v sebi?

Moram priznati, da sila malo!

Ko človek zdrsne iz svojega ravnovesja, je izgovor: »Nisem bil jaz! Nisem bila jaz! Takšne se ne poznam!« Je izgovor ali resnica? Je prvi odraz, je prvi izraz, da se vprašaš: »Kaj sem morda res to jaz?«

Niso vsi tujci. Niso vsi prašina. Ni vse tuje, kar je slabo. Ampak, **kot zasnovnik se spajate z njim, z deležem. Zakaj? Zato, ker želite biti takšni!** Zato prenehajte odgovarjati: »Nekaj in nekoga imam v sebi, ki mu nisem kos!« Morda ste to vi?

Morda je čas, da korenito zavihate rokave in naredite analizo pepela, analizo strukture.

Ste morda ponosni na to, kar ste? Morda želite biti boljši? Odločite se! Kajti vse, kar dajete iz ust, vse, kar podajate iz mesa mesá tega svetá, sodi k vam kot zasnovniku.

Ne k Nam. Ne k vašim vodnikom. Ne k vašim angelom. Ne h komurkoli drugemu. Ker oni niso vi. **VI ste v telesu. VI govorite. VI delate. VI ustvarjate. VI ustvarjate kreacijo – ali pozitivno ali pa negativno.**

Dobro je, da opazite, da na kaj izmed vsega, kar imate znotraj, pa morda res niste ponosni. Če pa ste, pa bodite zahvalni, ker tečete v prave smeri. In to je tisto, na kar bodite pozorni. Ker skozi to vlečete druge na sebe – ali v pozitivno energijo ali pa v energijo nekakšnega nasprotujočega se polja. **Torej, od posameznika je odvisno, kateri pol hrani – plus ali minus, kateri pol želi nadvladati.**

Ne iščite izgovorov, da je tisti nekdo znotraj kriv, da je tisti glas znotraj kriv. Nihče ni kriv! VI ste zadnje živeči. VI odgovarjate. VI odgovarjate za vsakim svojim dejanjem, ki ste ga, ki so ga, ki ga bodo še, skozi sedanost, preteklost, prihodnost ustvarjale energije, katere del ste bili tudi sami.

Morda ste kot sedaj kot duša, ampak **kot zasnovnik, kot zadnje živeči odgovarjate za vsako svoje lastno dejanje.**

Kakšno življenje si boste ustvarili?

Lahko si ga ustvarite kot lepoto.

Vsak na Zemlji je unikaten in popoln prav zaradi pepela, prav zaradi spomina. Kajti, skozi spomin pepela, energije Zemlje se zmorete ozavestiti, kdo ste v davnini pravzaprav bili ali

pa so bili tisti, ki so vam podali roko spremembe, ker ste morda zdrsnili in znova ponavljate.

Ni pomembno, kdo kaj prinaša. Pomembno je, da ste v celoti, kot zadnje živeči, odgovorni za vsa svoja ali tuja dejanja.

Telo, energija življenja, Zemlje ali prašine, pripada vam. Torej, **vi odgovarjate in stojite za vsakim svojim dejanjem. Torej, ni možnosti, da boste ločevali kaj DA in kaj NE**, ker je to nekaj, kjer se vaša pravljica predvsem prične.

Ko se posameznik zmore znotraj sebe ozavestiti, kaj pravzaprav želi biti, ali svetloba ali tema, pomeni dvoje:

Kadar je Svetloba, v sebi prebuja, zbuja, ozavešča, postavlja ljubeče stanje, ljubeče popotovanje in se skozi srce povezuje s svojim vodstvom. Takšen posameznik je voden iz strani Neba, morda zemeljskega svetá, morda tujega svetá. Vendar, **višje kot je vibracija, ga vodi bitje njegovega prvobita.**

Tisti, ki se naslanjajo na nižino, na Temo, ki jo nikakor nihče ne želi videti v sebi, ker ste vsi popolni. Tudi Tema je popolna, zato vas podpiram. Bodite zlobni, bodite hudobni, če tako čutite! Ampak vedite, popravni izpit in odgovornost vsega slabega, prašina shrani in vam poda nazaj.

Zakaj je temu tako zelo častno in popolno dejanje?

Če ste Tema, bodite Tema, ker s prašino se boste spojili in s prašino se boste v globino potopili. In potem ne jočite, ne hlipajte, da želite iti na Svetlobo, ker VAŠA dejanja so tista, ki vas potiskajo v nižino, morda celo do Reke smrti. Kdo bi vedel?

Vendar, mnogi, ki ne vstopajo v zemeljsko življenje, mnogi, ki nimajo več priložnosti in možnosti, da bi lahko vdahnili v Zemlji in dali znova priložnost vsem svojim prijateljem, vsem svojim privrženecem, da bi lahko do njega izravnali zapis, trpijo morda bolj kot si vi upate misliti.

PRAŠINA NAM PODAJA NA POVRŠJE VSE TISTO, S ČIMER SE SOOČAMO

Ste se morda kdaj vprašali, da je Zemlja ena izmed najbolj pravičnih planetarnih ozvezdnih sil? Nikoli, ker vedno samo pljuvate, ker vedno samo grajate, ker vedno samo iščete slabo od slabega. Ampak, veste, **samo prašina vam poda na površje tisto, s čimer se soočate.**

Če se v sedanjosti soočate z nečem, čemur niste kos, se ustavite in pomislite, kaj ste naredili v zgodovini – morda stoletje nazaj, morda tisočletje nazaj?

Kje je odgovor?

Točno tam, kjer se vi ne najdete, kjer ste izgubljeni!

Torej, to je točno tista spominska energija, ki ste jo v davni izgubili in ste zato iz poti zgrešili.

Vendar, to ne pomeni, da ste v zgodovini naredili slabo, ampak niste bili po merilih drugih. Torej, ste bili kaznovani – tako ali drugače, na takšen ali drugačen način.

Vendar, vedite eno.

Kadar najdete postavitev, kjer ste šibki, kjer se ne znajdete – ustavite se!

Posedite se in si priznajte: »To in to ne znam, ne zmorem, ne najdem se! Tukaj mi nekaj ne gre skupaj.«

Torej, ozavestiti. In v trenutku, ko ozavestite, pridejo tisti, ki vas bodo podprli in vam pomagali stopiti preko.

Kdo pa so tisti, ki vas podprejo v najbolj nemogoči situaciji?

Ne tisti, ki so karmično vezani na vas, ker tisti vas bodo vlekli nazaj, ampak **tisti, ki so se po usodi odločili, da bodo sebi žrtvovali ali sebe žrtvovali za vas.**

Koliko v življenju ste pa že srečali takšnih, predanih, izoblikovanih in ki so prišli, naredili in če je bilo potrebno, šli dalje? Koliko izmed usojenih mislite, da ste že srečali? Vsak posameznik bo pomislil: »Kolikor in kdaj je bil pravzaprav čas, da jih je pritegnil k sebi znova nazaj?«

Balast, balansiranje je energija obtežitve. Telo je namreč shramba vsega, kar je težkega. Zato imate občutek, da se včasih vlečete skozi življenje, skozi dan, skozi druženje, skozi karkoli. Imate občutek, da je telo neka težka vreča, ki vam dela slabo, ki vam daje slabo, ki vas obtežuje in predvsem žalosti.

Na to vrečo glejte kot na tok spominov, kjer ste v davni že zašli.

Vendar, pridemo v točko, ko imate očiščeno karmo, ko imate zaključeno karmo. Kje se ustavimo? Ustavimo se pri telesu tega življenja. Telo tega življenja pa nimate očiščeno! Hvaljena bodi, da vam tudi tega Nekdo ne postori namesto vas! To je tisto, ker ne Bom uporabil besede, da morda posameznik ni vreden! Marsikdo je vreden tega. Ampak, rast je neprecenljiva.

ŽIVLJENJE JE IGRA PRAZNIH ALI POLNIH BESED, BESEDE PA POVZROČAJO DEJANJA

Kadar vam Nekdo naredi namesto vas, ne cenite, ker niste šli skozi proces. Ker niste dihali s procesom, se vam niti malo ne sestavlja.

Kaj to pomeni?

In ko in če in kadar imate priložnost zadihati v temu življenju, ponižno vas prosim, ne pljuvajte po drugih! Ne delajte tega!

Ker vse, kar dajete iz sebe, vnašate na meso mesa tega sveta in postajate še težji in še bolj obteženi. In ne davni. Sedanjost, dragi moji! Torej, življenje je igra praznih ali polnih besed. Besede povzročajo dejanja. Povzročajo ljubezen ali pa njeno nasprotje.

In ne le to!

Ko vi nihate in se v temu življenju grupirate, ker iščete oporo, ker sestavljate in opravičujete, da imate prav, se ustavite. V celi skupinici, ali v domačem ognjišču ali med prijatelji ali med privrženci ali med sledilci ali med komerkoli.

Ustavite se in pomislite, kdaj je šlo nekaj narobe? Kdaj ste se vi ujezili? In, ali mislite, da je bilo upravičeno? In ko se ustavite v tistem trenutku, se obrnite naokoli in pomislite: »Le kaj skriva davninski pepel?« In v trenutku boste dojemeli, da ste znova spolznili na isti točki, kot morda tedanji, stari pepel.

Zato je to nenehna zanka in nenehna ukletost, nenehno obračanje in nenehno rojstvo toliko časa, dokler ne boste dozoreli, da ste sami samostojen steber, da sami lahko ustvarjate lepoto čudes tukajšnjega stvarstva.

NAJPREJ MORAMO SPREJETI SAMEGA SEBE – V DOBREM IN V SLABEM

Človek, najprej sprejmi sam sebe – v dobrem in v slabem! Ne ločuj in ne grupiraj. Ko vidiš, da neko bitje nikakor noče iti iz tebe, ko se posameznik sooči, da neka tema noče in noče iti iz vas, bi se Jaz ustavil in dejal: »Morda sem pa jaz to? Morda je on jaz in jaz on?«

Torej, USTAVITE SE. Ozavestite se. Nič ni slabega s Temo. Tema je tisto, kar vas požene v Svetlobo. Rabite Temo, rabite njeno nasprotje. Rabite oboje.

Če bi bila samo tema in samo noč, bi lahko cele noči prespali. Saj veste, ko se noč odmakne, pride svetloba, pride sonce, pride znova novi dan in znova novi tok novega popotovanja.

Prašina energije, iz katere je sestavljen vsak posameznik, tako rastlina, tako žival, tako si tudi ti, človek, kot popotnik tega časa in tega zavedanja. Si nekdo, ki prenašaš težino in preizkuševalca v lastnem tkivu lastne krvi.

In dokler se človek ne ozavesti, da je težina shranjena v pepelu, ob kateri vam zaledeni kri, ko morda izberemo tematiko, ki je vam čisto zdrava. Ko izberemo tematiko Element ali energija življenja ali Zemlje pa se ustavite in obrekujete. Razmišljate pregloboko, dragi moji. Ampak, to je življenje.

Poznate Element ogenj, poznate Element vodo, poznate Element zraka, poznate Element pepela. To ste vi. To je vsakdo izmed vas. Brez tega elementa, te energije, ne bi bilo vas. Kaj vas je sram?

Prvo zlato pravilo je: Sprejmite sebe! Ko sprejmete sebe, sprejmite telo. Ko sprejmete telo, ne glede na to, kakšno je – ali je malce višje ali je malce nižje, ali je bolj obokano ali je morda bolj okostenelo. Ni pomembno! Vaše je! Lepo je. Popolno je.

Prav to telo, ta energija te prašine vam daje možnost vstopanja v nesmrtnost in v izstop iz zemeljskega etra in vračanje ven, v Ljubezen, v Popolnost, v trenutek, iz katerega ste nekoč, nekdanj morda celo odšli.

Torej, hvaležni bodite za telo, kakršnokoli imate, kajti v njemu shranjujete zapise iz tega, sedanjega življenja.

TEHNIKA: KAKO POGLEDAMO, KDO NAS VODI, KJE SPOLZNEMO NAZAJ IN SEBI NE OMOGOČAMO RAZSVETLJENJA (posnetek 41:59)

Ko posameznik želi pogledati, kdo ga vodi, mora narediti samo en trik.

Najprej se mora ozavestiti energije kot vodovja, ki se znotraj giba kot mehur. Ko se znotraj giba kot mehur, se obrne kot mehur, kot tisti mehur, ki ga napolnete, napihnete, kjer se otroci radi igrajo. Prav ta mehur se razlije v notranjosti telesa.

Takrat boste videli, da v debelini, kot bi dejal – koža in podkožje v notranjosti je nekakšna pregrada, kot steklovina, temna steklovina.

Ko se zlijete s to steklovino, kot bi se z mehurjem zlili in se dotaknili z njegovimi rokami te temno rjave steklovine, steklovina postane prašina. In okoli vas prične pluti prah.

In takrat lahko vsak prah posebej primete z dlanmi in v trenutku se aktivira spomin, delček po delček. In skozi to lahko vidite, kje znova spolzite nazaj, kje sebi ne omogočate razsvetljenja?

TELO JE NAŠ DOM, ZATO GA MORAMO CENITI – KAJ SE ZGODI, KO ZAKLJUČIMO ZADNJE POPOTOVANJE?

Vi sami sebi obtežujete življenje, ker modrujete, ker opazujete druge, ker gledate tam, kjer niste doma.

Vi ste doma v svojem telesu, v svojem umu, v svojem vodovju, v svoji prašini.

Telo je tukaj trenutno vaš dom.

Zato se gibate v telesu in ne izven njega, razen, da svojega zasnovnika odpošiljate ali pa dušo ven iz telesa. Ampak, vedno znova se vrnite domov.

Telo.

Pričnite ceniti prašino telesa, ker, ko pride trenutek časa, ko se zaključi zadnje popotovanje, se zgodi sledeče:

To bitje, kot Sem dejal, ko vi gledate na neki strukturi, da bi odšli, pride do vas.

Ko se zlijete, ko se iztehtajo vsi dogodki, ki jih je shranilo »telesno« energetsko bitje in ko vsak takšen prašni delček je napolnjen ali napojen s svetlobno energijo, da zalesketa pomeni, da ste zapis spravili v energijo harmonije. In v trenutku se tisti prahec, ki je kot delček spomina, v katerem je tako kot razpoka, kot takšna srebrna ali steklovinasta nit, se ta nit zasukne in se spne z vami, s svetlobo. In tako košček po košček lahko dobite nazaj. Iz zadnjega življenja!

In ko koščke od koščka, spomin od spomina pobirate in sestavljate sebe nazaj, pridete v točko, ko zasvetite, ko postanete Svetloba in pride do eksplozije.

V trenutku, ko pride do eksplozije pomeni, da je zadnja energija, živeča energija se poistovetila in enakopravno izživela in odplačala svoj dolg, svoj dogovor, svojo zaobljubo Zemlji.

Ko pridemo do te točke, se nanj zlije Vodna Sirharjuna. Ta prenaša vse, kar je povezano z zrakom, z dihom, s kapljevino, s sotočjem, s sočutjem.

Torej, po njej ne dobite prašine, ampak kapljevine.

Vsaka kapljevina ima v središču center. Izgleda kot drobna pikica. In ta drobna pikica je znotraj biček, ki zavibrira in se vpne na vas. Takrat nastane svetloba kot v kozmos, v višino in ne širino.

V nekemu trenutku se od vodovne energije, najvišji vrh nje same, odbije nazaj in se zlije z vami. Tako dobite k sebi Vodno Sirharjuno in postanete del nje.

Ko naredite to, šele pride do točke spajanja vsega lepega, kar imate v shrambi.

Takrat šele se vaša shramba pred vami ustoliči, kot bi se zlila pred vas, kot bi gledali drug drugega v obraz. In v trenutku vstopi v vas in gleda na hrbtnemu delu izza vas.

Nato se počasi obrne znotraj in svoje roke vlije v vaše roke, svoje noge zlije v vaše noge in v svojo glavo, svoj um, svoj razum, svoja čustva, svojo ljubezen zlije z vami.

V istem trenutku pride svetloba eksplozije ven iz vas. In če nastanejo nitke kot sonce, se nitke nazaj kot laski zavibrirajo in se shramba zlije z vami.

V naslednjemu trenutku se nad vami odpre kanal. Energija kot celovitost gre v višino, vse do trenutka, kjer pride do izstopne točke, kjer sme zapustiti Zemljo. Tedaj se ustavi, ker ga nič več ne vleče navzgor.

Takrat se sooči z živaljo.

Žival je tista zadnja odrešilna ali dovolilna energija, ki dopusti, da posameznik sme izstopiti.

Ko dobite blagoslov živali, vašega čuvaja, vašega popotnika, morda tistega, kar ste več tisočletij imeli ali pa skozi življenje Zemlje pridobili, se pravi, dobite dovolilnico, da izstopite iz Zemlje.

Ko izstopate iz Zemlje, preprosto samo potujete do prve točke, kjer prehajate v tuji svet, v domači svet ali v svet, kjer bi se radi ustoličili.

Tam pridete v prostor, kjer lahko ostanete nekaj let, v vaši primerjavi. Naš čas je drugačen. Vaš čas je omejen. Torej, po vašemu času bi lahko dejali ali opevali, da ostanete tam nekaj daljših let, če se tako odločite in spoznavate kraje, čase in prostore.

In do trenutka, ko si izberete, kje bi živeli, se spuščate v globino, v nižino, kjer vas sprejmejo tisti, ki vam pomagajo preneseno energijo, ki ste jo prenesli, zapolniti z njihovo energijo njihove zemlje, njihovega planeta, njihove prašine ali njihove rudnine.

Pri Nas bi dejali Andala – zdravilna celitvena energija. Ta je tista, ki se zlije s posamezno energijo ali prišlekom.

Vendar, isti trenutek se od njega, od te rudnine odda signal in potuje signal svetlobe v njemu enakopravno polje. Torej, rudnino tja, od koder je bitje prešlo. Torej, najnižjo točko.

In če posameznik ni zmožni prenesti te usedline skozi ves ta proces, ga tedaj rudnina tujega stvarstva povleče k sebi in tedaj se prične s soočanjem tudi z davnino.

Tisti, ki nimajo izživete davnine, se lahko tedaj balansirajo, pregovarjajo, dogovarjajo, usklajujejo ali pač poteka določen proces. Ne bom dejal, kaj se z vsemi temi postavitvami zgodi. Vendar, **vi potrebujete to rudnino Zemlje, kajti vi boste prenašali osnovo, ki jo imate tukaj, v svoje novo okostje. In vsaka duša prenaša rudnino, ki jo spoji in spusti v notranjost okostja.** Zato ne morete izpuščati in dejati: »To bom vzel. To ne bom. To bom sprejel. To ne bom.« Ne morete! Ker to je tako, kot bi svojo glavo pustili drugje, roko bi poslali v drug paket, nogo v drugo postavitev. Torej, tako ne gre! Celota vsegá gre z vami!

In potem pridete v trenutek ali pa v soočenje, na kakšno stopnjo se bo kdo materializiral, ko pa v sedanjemu življenju se gradi osnova za to, kaj bo tam.

Kaj mislite, da bitja tujega Stvarstva k sebi sprejemajo ljudi, duše, energije, entitete, ki so zlobne, ki so ne privoščljive, ki so drugačne od njih? Kaj se šalite, da bi jih sprejeli? Ali veste, koliko planetov, ali veste, koliko planetarnih ozvezdij Smo izgubili prav zaradi takšnih, ki se nahajajo na Zemlji?

NA ZEMLJI SE LOČUJEMO NA DOBRE IN NA SLABE, ŽIVLJENJE IMAMO V SVOJIH ROKAH

Ampak, Zemlja je tako lep planet, na katerem se ločujete. Zato ima vsakdo možnost najti sebi enakega. Usmerite se v to. Saj opazate. Delite se na dobre in slabe. Ampak, slabo prehaja v zlo. Opazite!

Če želite biti na eni strani, najdete sebi enakopravne. Družite se s takimi, ki so enako misleči. Ker v skupni energiji, kadar ste čustveni, srčni in iskreni in preprosto samo ste, se v tej masi lahko odpira kanal, ki lahko kot portal, prehaja mnogo višje, kot pa bi morda prehajal en sam. Ali pa obratno.

Na drugi strani se povezujejo in se še bodo povezovali tisti, ki niso v ravnovesju z ljubeznijo, se, žal, njihov kanal odpira v nižino, ne v višino, ker ni čustvene energije.

Čustvena energija odpira Svetlobo, ne čustvena odpira Globino, Nižino in Temo. In takrat k vam prihajajo tisti, ki so od tam. Zato bodite pozorni, kam se odpirate, v katero smer prehajate. Pozorni bodite na to!

Kajti, **vaše življenje je v vaših rokah, ne v naših.** Mi imamo svoja življenja. Mi vam samo podajamo smeri, kje se oprijeti, na kaj biti pozoren, kje se lahko preuredite, kje se lahko spremenite, kje lahko kakšno bitje zbudite, da vam je opora. Ne moremo pa Mi živeti vašega življenja!

Kdo pa bi se naučil? Kdo bi se izoblikoval?

Vaša naloga je, da zorite. Mi Smo že dozoreli. Mi imamo svoja telesa. Mi imamo nesmrtno Energije. Mi imamo svoje planete. Takšne, za katere bi vi preivali kri. Niti ne veste, kaj imamo. In morda je dobro, da ne veste, ker od vsega tega ste mnogi odšli. Pa ne zato, ker bi vas kdo poganjal. Zato, ker ste bili drugače misleči.

Torej, življenje je vaša energija. Vi ste njen kreator. Torej, v življenju kreirajte dobro in ne slabo.

Drug drugega opomnite, če kdo razmišlja slabo, če kdo dela slabo. V trenutku, ko ga spomnete, se bo spomnil zgodovine, se bo spomnil prašine, se bo spomnil, da je morda trenutek, ko je telo tedaj tudi zašlo.

V temu času imate mnogo vsega na svojih dlaneh.

Vi lahko odpirate. Vi lahko ustvarjate. A za ustvarjanje ne rabite Nas, ampak sami sebe. Vi ne rabite se naslanjati na Nas, ampak na sebe, dragi moji. To je osnova!

Vse, kar imate, je osnova za lepoto, ki jo lahko nadgrajujete.

Nič zato, če kdaj padete! Nič zato, če ste kdaj zdrsnili!

Ko se ozavestite in pričnete popravljati, se vam odpusti, se energija spremeni, se svetloba v vas zaikri. In ko svetlobo nad svetlobo gradite, dobite intuitivne misli, dobite namig, kaj narediti, kako narediti. In vaša energija se še podvoji. In vedno bolj se približujete svoji zaobljubi, ki ste jo dali, da boste pomagali.

Pomaganje pa ni škodoželjnost, ni škodovanje, ni zloba. Torej, **pomaganje je srčnost, dragi moji. Pomaganje ni analiziranje. Pomaganje je samo biti v stanju srčnosti, iskrenosti in predanosti.**

In ko postane prašina prav to, postanete čisti živi kanal lahko za svoje lastno nebo.

In ko živite prav to, lahko postanete še mnogo več. Ampak, vi ne morete priti tja, če se vi spotikate v vsakdanu.

Če že gledate na to, kdo kaj jé in zakaj jé!? Lepo vas prosim!

Ne odobravam, da se jé meso mesá tega svetá, ker obožujem živali. Vendar razumem, da so določena telesa, ki sprejemajo živali z ljubeznijo in se njihova energija nič ne navlači v notranjost telesa.

Po drugi strani imate različne strukture, različne podlage, zato ne morete biti enaki. Zato ne glejte na to, kaj kdo jé, kaj kdo uživa! Obregnite se v to, če kdo slabo dela z živaljo! Tam se obregnite in ga spomnite!

Bodite ozaveščeni. Pomagajte drug drugemu, da shodite.

Kajti prašina je samostojna energija, ki vam daje različne podlage. Tudi je vezana na kri. Tudi je vezana na prehranjevanje. Tudi je vezana na vse, kar meso mesá vašega telesnega sveta tudi ima.

NE ANALIZIRAJMO PREVEČ, RAJE POSKUŠAJMO BITI V ŽIVLJENJU TO KAR SMO IN ZAJADRAJMO NA LASTNIH KRILIH VETRA IN ŽIVLJENJA

In, imejte pozornosti na to, da ne analizirate preveč.

Poskušajte v življenju začutiti lastna krila. Poskušajte v življenju biti to, kar ste in zajadrti na lastnih krilih vetra in življenja.

In ko zajadrate na lastnih krilih vetra in življenja, se boste povezali z Nami, boste bili del Našega popotovanja. Kajti, prav to delamo Mi – a ne za Nas, za vas! In ne zato, ker bi vi tako želeli. Zato, ker je Ona tako želela za vas!

Torej, poskušajte v sebi prebuditi najboljše od najboljšega.

Nič zato, če vas kdaj obide slaba misel. Ustavite se, ozavestite jo in prestopite jo, da se več ne ponavlja. In poskušajte v sebe pogledati.

Vsakdo ima, skozi zgodovino, prav v prašini, najlepši spomin svojega kreatorstva.

Mnogi ste bili izumitelji različnih vrst. Mnogi ste življenje sprejemali s popolno harmonijo vsegá. Mnogi ste ustvarjali iz nič in delali čudeže. Mnogi ste preprosto bili le pastirji, ki ste pasli živino in dihali zrak in bili srečni. **In poskušajte iti v to prašino, v ta spomin, v to globino notranjosti.**

In prenehajte se obremenjevati z drugimi. S seboj, v sebe usmerite energijo!

Kajti, razpršena energija vas dela odprte, vas dela krhke. Ker ste odprti, vas obtežujejo iz trenutka v trenutek. To je tako, kot bi dejali, da odpirate lastna vrata, v katere lahko vstopa marsikdo.

Bodite zreli in modri. Ljubite sebe. Cenite, spoštujte življenje in spoštovali boste vse okoli vsakogar, ne glede na to, kaj kdo je, kaj kdo ima in kaj kdo dá. Torej, vse skupaj je igra življenja in pretakanja.

In, dragi moji, **ne pozabite – ljubite sebe, spoštujte sebe.** Ampak, ne s praznimi besedami, ko govorite: »Jaz sem dobra. Jaz sem dober. Jaz sem popoln. Jaz sem takšen in drugačen.« Ne! **Dejanja vas delajo popolne. Dejanja so odraz vas samih.**

Opazujte se. Izoblikujte se. In zmagujte v življenju nad prašino, pepelom oziroma življenjem.

Jaz pa Bom dejal takole:

Za prvi delček bom počasi Sebe odmaknil in dopustil, da se boste tudi vi majčkeno odpočili. Morda malce zakopali v sebe in v sebi aktivirali najlepše, najboljše. Saj veste, **vsakdo izmed vas ima iskro ljubezni znotraj sebe – tudi za tiste, ki vas obkrožajo. In zato se lahko imate radi.**

Lepo, lepo pozdravljeni.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Sedaj Bomo lahko nadaljevali.

Najprej en lep, topel, srčen pozdrav od vseh Nas, ki Smo tudi v nadaljevalnem delu znova z vami. Drugi del so nekako namenili vsi Vladni, tudi tisti, ki so po strani Zemlje, življenja in marsikaterih drugih sfer in področij, izbrali prav Mene za popotovanje drugega dela, za razkrivanje in tolmačenje v nadaljevanju.

Jorgovski Vladni mož, tako Mi pravijo ali Me opevajo.

Glede na to, da je bilo mnogo, mnogo vaših željá, vaših razmišljanj, vaših prošenj vam prišepnemo, da bomo vsekakor marsikje poskušali marsi na koga pogledati, pokukati, tudi pomagati, vendar le toliko, kot bodo dopuščali Usojevalci od vsakega posameznika. Nič ne moremo in ne smemo in tudi ne želimo vstopati v polja drugih ljudi, ne da bi njihovi vladni ali njihovi vrhovi, s katerimi niste imeli predhodna dogovorjenja, dogovore ali nekakšne zaobljube, dejansko ne bi vedeli o tem. Tako, da, Smo nekako povezani ves čas v takšnih energijah. Tako, da, tukaj moramo biti iskreni, ne glede na to, kaj si vi želite.

Morate vedeti, da mnogokrat se zgodi, da marsikdo odplačuje in poplačuje stare dolgove ali stare bolečine, stare zapise, ki znajo biti tako nekako trpinčene ali bolečinske. Vendar, skozi takšne postavitve marsikdaj marsikdo mora tudi iti. Skozi to se izoblikujete, postavite, usmerite, predvsem pa rastete. Tako, da, tudi vsaka bolečina ni takšna bolečina, da ji na koncu ne bi bili hvaležni, da je bila. Vendar, bomo pa pozorni na vsako prošnjo, ki ste jo usmerili za koga, da obhajamo in da pač vidimo, kaj lahko za koga kaj postorimo.

Sedaj pa je čas vaših vprašanj. Tako, da vsekakor kar izvolijo z vprašanjem na površje.

»Hvala vam.«

(Jasara)

»Prvo vprašanje gre takole:

Kdo je tisti, ki se je odločil za to telo?»

Vedeti morate, da osnova je v bistvu postavljena. Ko Nebo Nebá ali Svetloba ali duša sijaja izbere, kaj bo doprinašala, se pravi, to je tista Usoda ali pot v Usodi, si ona izbere doprinos k zemeljskemu stvarstvu. Kar ona doprinaša, je v bistvu rešitev za tisto, kar Zemlja prinaša. In ko se Nebo in Zemlja združita, nastane neka zmes nekega razbremenjevanja.

Vedeti pa morate, da Zemlja v bistvu dodaja predvsem tisto nekaj, kar ona ne more razrešiti sama.

Prašina pepela, usedline ali nekakšne energije, ki je rudnina, je običajno najbolj obtežena zato, ker dajejo prav tisto nekaj na izživetje, kar oni kot posamezniki ali kot celovitost vsega, morda tudi vaših predhodnih popotovanj, ni bila zmožna nekako preoblikovati, izoblikovati. Zato usedlina, kot gmota, shranjuje najtežje zapise, iz katerih se nekako preoblikujejo ali podoživijo znova dogodki.

Če greste v telesu po energiji telesne strukture v notranjost, v globino – nižje kot greste, se pravi, v predel gležnjev ali podplatov, težje so usedline. Tam so usedline tistih prestopnikov, kjer je drug drugemu vzel življenje ali kakšen takšnih, trpinčenih energij, zaradi katerih si je nekdo morda odvzel življenje.

Zato takrat, kadar potujete skozi ta svet ali skozi to prašino, morate videti, do kod je prav takšna prosojna energija. To pomeni, da do tam, kjer je nekako dosti prosojna energija skozi telesno strukturo, ko potujete morda po kolenih, do kolenov, boste zaznali nekako vmesni prostor, kjer se v nekemu trenutku začne obtežitev, kjer je res tista gosta energija, boste s trohico trenutka sijaja zaznali, da se energija zgosti ali skorajda lima.

In ko vi, skozi meditacijo, prav pretrgate te energije, ustvarite pretok skozi telo in vakuum popusti. Zato postanete odprti in nič več vakuumirani.

Zato vam nekako predlagam, kadarkoli nekako pregledujete ali nekako ocenjujete notranjost telesa, ali se spuščate po notranjosti telesa in spoznavate notranje svetove, kajti telo je večplastno in vsaka plast je povezana z določeno sfero. Vsaka sfera je povezana z določenimi bitji, ki doprinašajo določen spomin, ki je potreben preoblikovanja.

Zato morda včasih opazite, da določena prašina je določena obarvana energija, glede na to, koliko čustev je bilo vdanih ali vtkanih v določen trenutek.

Določene usedline pa boste zaznali kot zlimane gmote, kot mirujoče gmote, ki se dejansko posedejo kot listič nad lističem in nastane takšna gosta usedlina. To pomeni, da ta vibracija nima ljubezni. Takšen spomin, ki dobesedno potone kot bi kamen vrgli v vodo, je obtežen in ne napolnjen z ljubeznijo. Takšna energija je potrebna korenite budnosti, ko se ta energija ali trohica v posamezniku lahko zbudi.

Zato je potrebno, da ste pozorni na svoj tok dneva, na svoje mišljenje, na svoje vedenje, da opazujete, ali vas preplavlja toplota ali vas preplavlja hlad. Včasih tudi stud, obup, upor ali pa ljubezen, hvaležnost in podpora.

Opazujte, ker vsaka usedlina ima različno vibracijo, ki je različno zapolnjena. In vsaka vibracija ima svojo kodo ljubezni. Torej, kolikor čustev je bilo vdanih ali vtkanih v določen spomin, toliko bo težka situacija v obnavljanju ali ponavljanju. Tako, da, opazujte se, nadgrajujte se, predvsem pa, vedno se znova soočajte z določenimi zapisi, ne glede na to, kakšni pravzaprav so.

»Glede na dragocenost in svetost bivanja v tem svetu – kakšen je Vaš pogled na evtanazijo, o kateri se danes toliko razpravlja in postaja tako aktualna?«

Hm, to je pravzaprav energija usmrtilve ali samo-usmrtilve.

Jaz Bom dejal tako – lahko obrazložim ali opevam dogodke, kaj se zgodi s posamezniki, ki se zavestno odločijo za takšen izstop.

To pomeni, da je oseba zvesta sama sebi in da se je odločila, da preneha z življenjem ali s popotovanjem. Takšna oseba običajno gre v evtanazijo, ki je resnično v bolečinah, v tisti nemoči ali v obupu, kjer ne more preurediti, spremeniti ali pozdraviti.

Jaz Bom tako: takšni ljudje, duše, ki izstopijo, niso obsojene za dejanja, ki so jih naredili. Se pa običajno takšne duše ponovno rodijo za razliko časa, ki bi jo morale še izživeti.

Torej, določenemu posamezniku je napovedan določen konec. Časovno je omejen. In če človek pretrga hitreje, mu ostane še ta razlika tega vmesnega časa. Zato je takšna duša dejansko v našem ali v vmesnem svetu Nebeškega zemeljskega stvarstva pocrkljena, sprejeta in nikoli obsojana, zato, ker je bila v nemoči ali v nemoči preoblikovanju in nadvlade fizičnega telesa ali česarkoli drugega. Zato se takšna oseba ponovno rodi za razliko časa, ki ji je tukaj še ostala.

Torej, običajno so potem to otroci, ki se na hitro rodijo in tudi na hitro izdahnejo in odidejo. So pa običajno bolehnii otroci, ki jim že ob rojstvu ni pomoči. Takšne duše prenašajo razliko tistega nečesa, kar bi mogle pred več, morda tisoč leti, stoletji, leti, desetletji, kakorkoli, pač, glede na posameznika, izživeti.

Zato je zelo težko nekako tehtati kaj je prav in kaj ni dobro.

Nekateri ne gredo prav na uspavanje in na ta hitri prehod. Nekateri si vzamejo življenje zopet po drugačni liniji. Vendar, v svetu, v katerega vstopa potem duša, ni obsojanja.

Tisti, ki so v bolečinah prehajali iz nemoči, gredo običajno vedno na zdravljenja.

To so zdravilne energije, ali klinike ali prostori, časi, v katere vstopajo in kjer se duša tudi celi. Na podlagi tega se potem znova odločijo za ponovno rojstvo, da zaključijo tisto, kar imajo za zaključiti.

Običajno pa je to težina karme, ki so jo povzročile lahko skozi to, da so morda skozi, ne vem, kakšno življenje, tisočletje, lahko skozi milijonsko leto, škodovale sami sebi ali zavestno uničile telo.

Mnogokrat največje težine nastajajo ali so nastajale v srednjemu veku. Tam je bilo največ nekakšnih strupov, ker so jih posamezniki na hitro popili, da so se znebili, otrsli ali pa nekako pobegnili določenim obsodbam.

Kadar si je duša na hitro, zavestno vzela svoje zdravo telo ali življenje pomeni, da gre taka duša v celjenje. In običajno celijo same telo, ki so ga uničile ali zasnovo, ki so ji naredile slabó. Zato se običajno tudi zgodi, da takšne duše, ki so bile trpinčene, skozi muko odhajanja, tudi v enemu izmed življenj tudi odhajajo z muko.

Ni pa vedno nujno, da je ta praznina ali ta usedlina njihova. Včasih se zgodi, da tudi Svetloba ali duša, ki vstopi, sebe žrtvuje namesto nekoga, ko se vidi, da je morda že petkrat ali

desetkrat pobegnil iz življenja, se nekdo drugi odloči, da bo dokončno izživel do konca bolezen ali določeno stanje in potem v mukah tudi izdahnil.

Takrat se zgodi, da nekdo namesto tega povzročitelja izživi njegov zapis in mu spremeni podlago. Na ta način dušo pravzaprav tudi osvobodi.

To pomeni, da ko je konec, se dejansko pretehtata in ta, ki je dobil izživeti zapis, gre lahko v ponovno rojstvo, z novo podlago, z zdravim duhom, z zdravo energijo in običajno ima takšna oseba tudi umirjeno življenje.

Se pa zagotovo obračate in tu in tam opazate, da posamezniki, ki so resnično dobri, topli, srčni, v mukah trpijo. To so običajno tisti, ki prevzemajo breme od nekoga drugega.

In veliko je takšnih primerov, ko se žrtvujejo – ali za družinsko vejo ali za nekoga, ki so ga ljubili, ki so ga cenili ali pa vidijo, da ne bodo zmogli izživeti. Potem se žrtvujejo tudi sami.

Tako, da ni nekega zlatega pravila, kaj je prav in kaj ni prav.

Ali v Našem svetu odobravamo usmrtitev ali ne?

Jaz Bom dejal tako: **vsak je odločen sebi, da vzame življenje ali si ga poda.** Tukaj, v Našem svetu ni obsojanja. **Če se nekdo odloči za to, preprosto odide, vendar bo ta zaključek moral nekje nekako pokrpati.**

Vendar, največja težavica pa nastane, če se nekdo drugi spotakne v to in pospeši izza ozadja, da nekoga spravijo v oni svet, v premik ali v evtanazijo. To pomeni, da takrat kaj hitro lahko postanete tisti, ki rečete: »Ta pa tako zelo trpi – potrebno ga je odstraniti!«

Torej, tukaj pa lahko pride do trenutka smrti ali uboja.

Zato je zelo modro, da se posameznik, če je le mogoče, da se vidi, ali je oseba toliko zbrana in toliko sfokusirana, da ve, ali si želi živeti ali ne, ali je mogoče, da izživi zaradi bolečin ali ne.

Po drugi strani pa, ko nekdo vidi, se pravi, da nekdo odhaja in da mu ni pomoči, kljub temú, da se čudeži vedno lahko dogajajo, so potem ti, ki so povzročitelji ali sprejeli odločitev, dejansko sprejemajo tudi breme krivde.

To pa je tisto, kar lahko nastane v nekemu momentu sporno – ali pri vas ali pa pri Nas. Pri vas je najbolj sporno tedaj, ko nekdo obsodi, da je nekoga spravil iz svetá in pospešeno naredil odhod ali prehod.

V našem svetu pa lahko nastane sojenje, kjer se mora takšna oseba zagovarjati. To pomeni, ko določena spoznanja dá na površje in se vidi, da mu je šlo nekaj res globoko do srca in da je vedel in stal za tem, da je bilo njegovo dejanje modro in na mestu, se pravi, je takšna duša osvobojena.

Torej, zopet ni nekega zlatega pravila, kaj je moralno in kaj ne. Jaz Bom dejal tako, preprosto, **vsak posameznik naj ljubi sebe. Vsak posameznik naj ceni sebe. Vsak posameznik naj čuti, kaj je najboljše zanj in kaj si on pravzaprav želi. Tako bo najbolj modro za vse in za vsakogar.**

Boste pa čez določen čas, zagotovo tudi v vaši deželi, imeli odobreno takšno stanje, vendar bo resnično v manjšini in pod strogim nadzorom. Dolgo časa se bodo zbirale potrditve, ker vidim, da se bodo najprej zbrali podpisi, vloga. Ta vloga se bo na določenih točkah še

obravnavala. Tako, da nekateri bodo celo čakali na dve leti in bodo že prej odšli, predno bodo dobili sploh odobritve.

Tako, da, bodo tukaj še raznorazni vzponi, zdrsi. Ampak, kakorkoli že, vsak posameznik odloča za sebe, ali želi oditi ali ne.

»Imam pomisleke – ali bom živela zadosti dolgo, da bom lahko ozavestila vse spomine?«

Modro vprašanje!

Jaz Bom dejal tako:

Ko se posameznik prične ozaveščati in prične zavestno paziti in popravljati, Sem skorajda v večini upanja prepričan, da mu v glavnini uspe nekako izpeljati dogodke, ki si jih je zastavil.

Če opazite, pri nekaterih posameznikih, predvsem tudi pri nekaterih starejših ljudeh, določeni dogodki zelo intenzivno hitijo, se pretakajo, potem pa se v nekemu obdobju kar ustavijo.

Ko ima človek občutek, da je obstal v določenemu momentu, je pomembno samo ozavestiti, kje je obstal, zakaj je obstal in s tem se lahko iz užete zanke, kjer se lahko zaplete v karmo drugih ljudi, odmakne.

Torej, pomembno je ločiti, kaj je vaše od tistega, kar ni vaše.

Ko se loči ta postavitev, dogodki znova stečejo naprej, če jih seveda človek ima še kaj veliko za postoriti. Vendar sem prepričan, da starost nikoli ni obremenitev. In predvsem, ne povzročajte si straha, ali boste dovolj izživel. Zagotovo je prav toliko, kot ste si naložili, v določenemu obdobju tudi izživeto.

»Zanima me, ali se med spanjem duše med seboj družimo, posvetujemo ali pomagamo?«

Zanimivo vprašanje!

Vedeti morate, da vedno, ko telo zaspi, se notranjost izpusti. Notranjost se zlije nad fizično telesno strukturo in nekaj časa prosto lebdi ali spi na telesni strukturi.

Nato se duša pobere in stojno stoji na fizični materiji – kot bi bila z nogami vpeta v notranjost telesa.

Takrat se zgodi, da zgoraj duša, ki stoji, lahko odpre oči in preko oči se pričnejo povezave, povezovanja, obhajanja ali pa morda tudi izpuščanja.

Ko nekatere duše prihajajo, so lahko to duše, energije, entitete ali posameznik, ki jih oseba fizično pozna ali pa so to lahko energije, ki jih oseba sploh še nikoli ni srečala. To pomeni, da v takšnem konceptu se lahko to zgodi, da je nekaj čisto starega, še zgodovinskega.

Zakaj zgodovinske duše lahko prehajajo k posamezniku?

Morda zato, ker je neka nova hiša ali novo domovanje točno na domovanju njihovih predhodnih domovanj. Lahko, da so tam kakšna sveta pokopališča ali bilo že življenje. Tako, da veliko je razlogov, zakaj je lahko duhovni svet tako poln ali vemo, v času noči, zelo nekako pester.

Velikokrat se vam lahko zgodi, da prehajate duša do duše in odhajate in razrešujete določene situacije. Takrat podoživljate dogodke in spreminjate zapise.

Če imate še zasnovnika, se pravi, kot zadnje živečo enoto znotraj v telesu in potuje z dušo pomeni, da telo fizično reagira. Zato imate občutek, da je telo budno in na pol prisotno. Zato začutite strah, negotovost, tesnobo in mnogokrat kar pritečete nazaj in imate občutek, da komaj vdahnete, ko priletite nazaj v telo, tako močno se včasih prestrašite.

To so lahko faze ali prostori, kjer se ozavešča, kar je bilo, ali se sooča z določeno dušo, ki mu lahko napove določeno prihodnost ali svoj prehod, prihod – karkoli.

Mnogokrat pa se zgodi, da na dušnih ravneh se pričnejo razbremenjevanja.

Vendar, to zavestno ne morete delati. To so duše, ki so skupaj pripeljane ob sodelovanju njihovih vodnikov, njihovih čuvajev ali vseh tistih, ki za njih skrbijo. Oni so tisti, ki jih pripeljejo, da se soočijo z vašo dušo. Ne z vašim zasnovnikom kot zadnje živečim, ampak z vašo notranjostjo.

Kadar zmorejo narediti premirje, se pravi, da je nekdo nekoga morda do smrti pribil, ali pospravil ali zastrupil ali pripeljal do točke grozljivosti pomeni, da je takšna duša, ki je nekaj naredila ali zagrešila, lahko ujeta več življenj.

In tedaj jo pripeljejo do točke, do posameznika, ki je živeči. Takrat se sooči tista duša, ki je v telesu z davninskimi spomini. Zato se vam lahko dogaja, da se vam ponavlja film dogodkov v spanju, da se spomnete, kaj se je že dogajalo in se znova ponavlja in ponavlja in ponavlja toliko časa, dokler se duša ne sooči z najnižjim strahom, ki ga ima v sebi.

Ko pride do te točke, pride običajno do razrešitve oziroma do spremembe spomina. Ko pride do spremembe spomina, se običajno energija odmakne in nič več ne prihaja. Zato imate mnogokrat kakšne travme sredi noči, sredi nočnega sna in imate občutek, da telo dobesedno burno reagira in sodeluje skupaj z vami. To je prvi znak, kjer odplačujete, uravnavate, odpuščate, dopuščate – skratka, spreminjate dogodke dneva, večera ali popotovanja.

»Kako so bolezni povezane s to težino, s prašino oziroma s spomini?«

Bolezni so običajno že vnaprej postavljene.

Zakaj?

Kadar nekdo nekaj zagreši sam ali svojemu telesu, se pravi, ustvari zapis. Ta zapis potuje z njim skozi življenje, skozi novo rojstvo. To pomeni, da takšen posameznik dejansko odgovarja ali celi davninsko podlago.

Kadar se zgodi, da je morda, Bom dejal, bil odrobljenih rok, ki so ga ali so ga tedaj, v določenemu obdobju, obsodili morda za krajo, se bo takšna oseba v novo življenje porodila brez okončin. Ali pa, če so osebo dejansko, na določenih točkah mučili in ji povzročili odpoved določenih organov, da so jo morda izstradali ali pripeljali do točke suše zaradi premalo tekočine pomeni, da se bo v eno izmed življenj porodila kot slaba na ledvicah ali

težave s prebavili ali morda z določenimi funkcijami, ki naj bi bile čisto normalne za zdravo telo. Tako da, ni nujno, da se vedno nekako postavijo kot bakterije v temu telesu, ampak dojenčki, ki se rodijo že z okvarami, je to posledica nečesa davninskega. Zato je vedno potrebno pogledati v davninski tok, kaj je bilo, kje je bilo, zakaj je bilo, kaj je šlo tedaj nekaj narobe, da je danes tukaj, kakor je.

»Kako se v navidezno brezizhodni situaciji, ko smo fizično oziroma čustveno na tleh ali trpimo, kako se umirimo? Sprejmemo situacijo in gremo naprej s tokom?«

Tedaj vas običajno preplavi strah.

Strah vas ujame in imate občutek nemoči, da nikakor niste kos določeni situaciji in da ste v brezmejni ujetosti.

Ena izmed postavitev, ki zelo pomaga je, da se poskušate dvigniti nad situacijo in pogledati na konec določene poti. Kot, da bi poskušali situacijo spremeniti v radovednost. In takrat, iz tiste ujete situacije, ko se spravite v radovednost, da vidite, kaj bo morda čez pet let, morda čez deset let, se izvijete iz teh prepletelih energij.

Mnogokrat človeka spravijo v situacijo slabe energije, namere drugih, misli drugih, čutenja drugih, da jih mnogokrat tudi zaznavajo.

Kot druga izmed najmočnejših vrednot je vera, verovanje in iskrena prošnja v Nebo, v tisto Zgoraj. Takrat se lahko dogajajo ali zgodijo čudeži, da se situacija drugače obrne ali nekako razreši.

Mnogokrat pa so na postavitvah določene karmične, davninske usedline ali preizkušnje posameznikov, kako in kaj bodo odreagirali.

Kako se izviti iz situacij?

Včasih je malce težje. **Predvsem poskušajte izničiti strah in poskušajte biti, pluti in samo prepluti.**

Če se boste spravili v točko, da izpustite, lahko dobite.

Torej, sprejmiti, sprejeti in spremljati je običajno najmočnejša energija.

Če se postavite za pet ali deset let naprej, boste videli, da se bo Zemlja še vedno vrtela. Da se bosta Sonce in Luna še vedno menjavala, da bo še vedno tekkel ciklus življenja in popotovanja. Drugače pa, iskrena prošnja. Tukaj se dá marsikaj omiliti.

»Kako veš, da si na pravi poti in kako prepoznaš napačne usmeritve?«

Kadar je posameznik na pravi poti, je znotraj njega nekako vzklila hvaležnost, radost, veselje, tista iskra ljubezni, ki ga kar preplavlja.

Kadar je človek na napačni poti, ga obhaja tesnoba, grenkoba, ga stiska, ne samo v pleksusu, ampak tudi v želodcu. V pljučih ima občutek, da ga skupaj kar duši.

Se pravi, pomembno je, da odreagira oziroma da vidi, kaj in kako.

Če je situacija pozitivna, se pravi, je njegov namen dosežen oziroma je na pravi poti, naj tam preprosto gradi.

Kadar se znajde na napačni situaciji in se vidi v ujetostni situaciji, je preprosto dobro, da se ustavi, ozavesti in da pot spremeni.

Včasih je več časa za spremembe, včasih je manj časa za spremembe. Ampak, saj veste, dokler imate življenje, imate tudi spremembe.

»Kako aktivirati najboljše v sebi?«

Hm. Najboljše v sebi ali Jaz bi dejal najlepše v sebi lahko aktivirate, če poskušate zavestno opazovati znotraj zasnovnika.

TEHNIKA: KAKO AKTIVIRATI NAJLEPŠE V SEBI (posnetek 30:01)

Se pravi, zasnovnik je v pleksusu gmota energije, ki je najbolj čista, sveža in kristalna energija, ki jo nekako v verovanju, v cerkvah opisujejo ali kažejo kot luč, ki seva navzven.

To ste vi kot zadnja živeča enota, kot Luč Svetlobe, ki lahko seva za vsakogar.

Od vrha navzdol opazujte to situacijo, kot bi znotraj v telesu pogledali na sebe.

Znotraj njega boste videli drobno pikico. Ta drobna pikica je pravzaprav tako kot drobna prašina ali kristalček. Izgleda takšna polzka, kot kapljica.

Če se boste malce poigrali, boste videli znotraj največjo energijo čistine.

Kadar imate to čistino obarvano pomeni, da filtrirate preko sebe mnogo od drugega. Torej, kadar se obarva modrikasto, zeleno, vijolično, se pravi, imate občutek, da je filter ali posameznik filter za druge ljudi.

Kadar se odseva znotraj svetloba – bela, kristalna ali nežno rumena pomeni, da človek tisti čas opravlja pravo postavitev za sebe.

Kadar pa je črna, gmotna ali lepljiva, znotraj v temu centru, pa opazi, da ima še mnogo za prečistiti in da je na njega vpeta slaba energija. Se pravi, tistega, ki ga vodi oziroma tam, kamor namenja pač posameznik ali zasnovnik največ pozornosti.

Zato je pomembno, da zasnovnik znotraj sebe ves čas opazuje sebe, opazuje življenje in da vidi, ali sledi po srcu ali sledi po umu in razumu.

Kadar sledi po umu in razumu ima občutek, da taktizira, da planira, da postavlja, da sestavlja. Um in razum pomeni zavestno postavljanje situacije in zavestno stanje za situacijo.

To pomeni, da morate stati za vsakim dejanjem, za vsako situacijo in jo ne samo obrazložiti, ampak stati za posledicami, ki so se dotaknile kogarkoli – tudi družinskih članov, tudi najožjih, najbližjih, najširših ali te širine.

Kadarkoli pa človek dela po srcu, po notranjemu občutku, pa se energija tako prosto valovi med lila energijo, belkasto energijo ali svetlobno energijo, pa pomeni, da je v harmoniji sam s seboj in da posluša srčno polje ali polje duha. To je tisto, na kar bodite pozorni.

In temu sledite, ker na to se veže instinkt. Instinkt pa se povezuje z Nebom in s svetom Zgoraj.

»In še zadnje vprašanje:

Ali prašni delčki, ki jih vidimo v avri in se svetijo srebrno, pomenijo že predelane spomine?«

Kadar človek gleda v nebo, se pravi, v modrinino, v modrino neba, da Bom pravilno prevajal, bi skorajda dejal morsamanca, pomeni, da so v tej energiji prašni delčki kot svetloba, ki se prižiga in ugaša.

Med temi prašnimi deleži včasih vidite tudi srebrne deleže. To pomeni, da so ti spomini bili zelo pozitivni, zelo dobri in visoko vibrirni in na sebe ne vežejo ničesar. To so že izživeti spomini ali dobro postavljeni in preoblikovani deleži.

Tam, kjer imate kakšne temne usedline, včasih najdete tudi črne pike, črno prašino, rjavo prašino ali kakšno takšno gostljato energijo pa pomeni, da tam ste nekaj morda še ne predelali ali pa še imate kaj za popravljati, kot nižina ali težina.

Tako, da, težko boste prešteli vse te pikice, ker se ugašujejo in nekako prižigajo. To je enako, kot Smo v predhodnem delu dejali za tehnike, ki se oblikujejo, ki se postavljajo, ki imajo znotraj tako kot biček, kot energijo, ki lahko prosto leži ali pa se prosto giba. To je tisto nekaj, skozi kar lahko tudi vidite, ali je dogodek izživet ali ne.

Pomembno je, da je čim več svežine, čim več topline, čim več umirjene strukture, energije, ki jo oddajate v svet okoli sebe.

Tako da, poskušajte biti čim bolj pozitivni, čim bolj ljubeči – najprej do sebe. In ko boste do sebe, boste tudi do svetá okoli sebe.

In to je vaša bodočnost.

Tako boste lahko naredili svet lepši, milejši in popolnejši. V takšnem svetu se radost godi, v takšnem svetu ste zagotovo radi čisto vsi.

Jaz pa vam želim še naprej en res lep in čaroben dan.

Lepo, lepo pozdravljeni.